

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316010913
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1316010913.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného L. O. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní okresnej prokuratúry proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/227/2016 zo dňa 08.11.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. mája 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava III z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/227/2016 zo dňa 08.11.2017 bol obžalovaný L. O. podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 06.12.2016 sp. zn. 1Pv 452/2015 pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 19.07.2015 v čase o 01.50 hod. v Bratislave na N. ulici v motorovom vozidle zn. N. B., EČV : BL - XXXXJ prechovával plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 115 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 19% hmotnostných THC, ďalej zmes konope a tabaku s celkovou hmotnosťou 322 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 10,7% hmotnostných THC, ďalej sušené konope s hmotnosťou 241 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 19,1% hmotnostných THC, ktoré množstvo sa považuje za minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku drogy, ktoré boli zaistené pri prehliadke motorového vozidla vykonanej povereným príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Bratislava Nové Mesto - západ, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie okresný prokurátor. Odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech obžalovaného a smeruje proti výroku o oslobodení spod obžaloby.

Z dôvodov podaného odvolania prokurátorom vyplýva, že tento sa nestotožňuje s rozsudkom okresného súdu. Obrana obžalovaného spočívala primárne v tom, že v stope č. 2 nebolo zistené presné množstvo konope, teda nemožno túto stopu pri určovaní hmotnostného kritéria brať do úvahy a následne súčtom obsahu konope v stopách 1 až 4 (356mg) dospel obžalovaný k záveru, že nebolo splnené hmotnostné kritérium vyžadované pre naplnenie znaku obvykle jednorazovej dávky drogy. Uvedenú argumentáciu si osvojil súd prvého stupňa a poukázal aj na zásadu „in dubio pro reo“ a z tohto dôvodu obžalovaného oslobodil. S takýmto záverom nie je možné podľa prokurátora sa stotožniť, nakoľko pri určovaní obvykle jednorazovej dávky drogy je potrebné vychádzať nielen z kvantitatívneho hľadiska, ako to nesprávne urobil súd v napadnutom rozsudku, ale aj z kvalitatívneho hľadiska, teda z obsahu účinnej látky THC.

Prokurátor sa pri svojej argumentácii odvoláva na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 58/2017 prijaté dňa 29.11.2017, podľa ktorého prechovávanie omamnej látky nie je na účel aplikácie § 171 Tr. zákona limitované minimálnym množstvom. Súčasne dáva prokurátor do pozornosti aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/104/2016 zo dňa 08.11.2016, v ktorom súd doplnil ním prijatú definíciu obvykle jednorazovej dávky marihuany tak, že zaistené množstvo marihuany musí obsahovať minimálnu koncentráciu účinnej látky na úrovni 10 mg. Pokiaľ zistené množstvo nebude obsahovať 10 mg, nepôjde o naplnenie znakov trestného činu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Na základe týchto skutočností by aj pri akceptovaní argumentu o neprípustnosti stopy č. 2 bolo bez dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný neoprávnene prechovával spolu 356 mg konope s obsahom 66 mg THC, čo možno v zmysle vyššie uvedeného jednoznačne považovať za minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku marihuany.

Za nesprávne považuje prokurátor aj aplikovanie zásady in dubio pro reo v napadnutom rozsudku, nakoľko neboli splnené podmienky pre použitie tejto zásady. Súd síce správne poukázal na zmysel uvedenej zásady a na potrebu jej aplikovania v nejednoznačných výsledkoch dokazovania pred súdom, avšak nesprávne považoval za takýto nejednoznačný záver posúdenie stopy č. 2 zmesi konope a tabaku. Z výsluchu znalca mjr. Ing. Z. pritom vyplýva, že aj keď pri skúmaní stopy č. X neoddelili konope a tabak a nezisťovali samostatne hmotnosť čistého konope, nič to nemení na skutočnosti, že zmes konope a tabaku v stope č. 2 v celkovej hmotnosti 322 mg obsahovala 34 mg THC. Za daných okolností bol preto skutkový stav z hľadiska naplnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona zistený jednoznačne. Zistenie presného podielu tabaku v stope č. 2 by nemalo žiaden vplyv na právne posúdenie činu.

Pri rešpektovaní právneho názoru súdu prvého stupňa by bolo možné ad absurdum konštatovať, že trestným v zmysle § 171 ods. 1 Tr. zákona je prechovávanie omamnej látky pre vlastnú potrebu len vtedy, ak je prechovávaná v množstve, ktoré zodpovedá najmenej jednej obvykle jednorazovej dávke na použitie a to len z kvantitatívneho hľadiska, bez ohľadu na kvalitatívne hľadisko. Súd by takýmto spôsobom neoprávnene zužoval podmienky trestnej zodpovednosti v tom smere, že konanie naplňajúce všetky stanovené znaky skutkovej podstaty trestného činu označí za beztrestné.

Vzhľadom na vyššie uvedené argumenty považuje prokurátor právny názor súdu prvého stupňa za rozporný s účelom trestného práva a mohol by byť nežiaducim precedensom pri postihovaní páchatelov obdobných činov. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a vrátiť vec prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu prokuratúry zaslal obžalovaný prostredníctvom obhajkyne svoje vyjadrenie. Konštatuje v ňom, že prokuratúra odôvodnila odvolanie iba formálne s odkazom na existenciu stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 58/2017-3 zo dňa 29.11.2017 a tiež poukázaním na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To 104/2016 zo dňa 08.11.2016.

Prokurátorka s odkazom na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To 104/2016 zo dňa 08.11.2016 argumentuje, že Krajský súd v Bratislave síce stanovil pri marihuane v definícii obvykle jednorazovej dávky marihuany minimálnu hmotnostnú hranicu 500 mg, avšak týmto uznesením túto definíciu doplnil tak, že zaistené množstvo marihuany musí obsahovať minimálnu koncentráciu účinnej látky THC na úrovni 10 mg. S takýmto tvrdením prokurátorky sa stotožňujem, pričom však dopĺňam, že v mojom obhajobnom prednese som nikdy nespochybňoval existenciu minimálnej koncentrácie THC. Táto skutočnosť je však potrebná len na zodpovedanie otázky, či zaistenú látku (zaistený materiál) je vôbec možné považovať za omamnú látku. Riešenie takejto otázky sa nijakým spôsobom netýka dôvodov, pre ktoré som bol oslobodený spod obžaloby a preto odkaz prokurátorky na toto uznesenie krajského súdu nemá pre posúdenie zákonnosti a dôvodnosti napadnutého rozsudku prvostupňového súdu (podľa môjho názoru) žiadny reálny význam.

Z uvedeného dôvodu sa domnievam, že jedinou relevantnou skutočnosťou, ktorou prokurátorka odôvodnila svoje odvolanie, je odkaz na existenciu stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR TPj 58/2017-3 zo dňa 29.11.2017.

Toto stanovisko bolo prijaté na základe Uznesenia Najvyššieho súdu SR (ako dovolacieho súdu) vydaného dňa 25.04.2017 pod sp. zn. 2 Tdo 53/2016, ktorým Najvyšší súd SR zamietol dovolanie vo veci vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 2T/12/2015.

Najvyšší súd SR sa svojim stanoviskom vyslovil, že trestným činom môže byť aj prechovávanie drogy (marihuany) v menšom množstve, než aké z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, pokiaľ vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu, je tento materiál spôsobilý nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie.

K naplneniu hmotnostného kritéria a jeho vzťahu ku kvalifikácii konkrétneho skutku sa v plnom rozsahu stotožňujem s rozsudkom prvostupňového súdu. Dopĺňam, že Trestný zákon jednoznačne nedefinuje, čo sa v konkrétnom prípade považuje za obvykle jednorazovú dávku drogy. Ide o pojem právny a záver o ňom môže stanoviť súd výlučne na základe dokazovania v konkrétnej veci.

Na to, aby však na môj prípad mohlo byť aplikované stanovisko citované prokurátorkou je potrebné naplniť aj všetky obligatórne znaky príslušnej skutkovej podstaty. Preto množstvo THC presahujúce 10-30 mg v zaistenej látke (pri nenaplnení hmotnostného kritéria) nemôže automaticky znamenať, že skutok podlieha trestnoprávnej zodpovednosti.

Nad mieru argumentácie prvostupňového súdu preto poukazujem aj na skutočnosť, že trestný čin uvedený v ustanovení § 171 ods. 1 TZ je úmyselným trestným činom a z tohto dôvodu je potrebné prihliadnuť aj na existenciu subjektívnej stránky príslušnej skutkovej podstaty.

Ďalšou podstatnou okolnosťou, pre ktorú teda nie je možné aplikovať citované stanovisko Najvyššieho súdu SR, na ktoré odkazuje prokurátorka, je skutočnosť, že rozhodnutie, ktoré bolo podkladom na prijatie citovaného stanoviska Najvyššieho súdu SR je založené na úplne iných skutkových zisteniach (z pohľadu existencie či neexistencie subjektívnej aj objektívnej stránky príslušnej skutkovej podstaty), na skutkovom stave, kedy bolo v rámci dokazovania preukázané (obvinený sám v priebehu dokazovania priznal), že obvinený si zakúpil 1 gram (t. j. 1000 mg) marihuany (teda množstvo, ktoré aj z hmotnostného hľadiska prevyšuje dvojnásobne množstvo, ktoré je možné považovať za obvykle jednorazovú dávku). Z pohľadu objektívnej stránky tak bolo jednak nepochybne preukázané naplnenie aj hmotnostného kritéria definície obvykle jednorazovej dávky drogy, ale najmä bol nepochybne preukázaný úmysel prechovávať 2 obvykle jednorazové dávky takejto omamnej látky. Aj z týchto dôvodov teda nie je citované stanovisko Najvyššieho súdu SR pre môj prípad aplikovateľné.

Záverom tohto vyjadrenia si dovoľím tiež poukázať na skutočnosť, že prokurátorka v odôvodnení svojho odvolania neuviedla celú právnu vetu uvedenú v citovanom stanovisku Najvyššieho súdu SR, keď z citácie tohto stanoviska vypustila poslednú vetu, ktorá znie: „Pri prečine podľa § 171 Trestného zákona je však vždy potrebné posudzovať aj materiálny korektív podľa kritérií § 10 ods. 2 Trestného zákona. Táto skutočnosť má podstatný význam preto, že ak by sa aj odvolací súd nestotožnil so závermi prvostupňového súdu vyjadrenými v napadnutom rozsudku zo dňa 08.11.2017 a s mojou argumentáciou vyslovenou v tomto vyjadrení, domnievam sa, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku, je závažnosť tohto skutku nepatrná a teda sa nejedná o trestný čin. Taktiež poukazujem aj na skutočnosť, že skutok sa stal len 51 dní po mojom dovŕšení 18 rokov, teda nepochybne som bol v čase skutku osobou blízkou veku mladistvých, čo v nadväznosti na ustanovenie § 95 ods. 2 TZ má, podľa môjho názoru, vplyv aj na posúdenie materiálneho korektívu.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto navrhujem, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 319 TP odvolanie zamietol, pretože nie je dôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupkyňa krajskej prokuratúry zotrvala na podanom odvolaní a navrhla mu vyhovieť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zdôraznil, že súd prvého stupňa odôvodňuje svoje rozhodnutie od nevyhnutného splnenia podmienky, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti sa vyžaduje, aby boli naplnené všetky obligatórne znaky stanovené Trestným zákonom tak vo všeobecnej ako aj osobitnej časti tohto zákona. Množstvo konope, ktoré nedosahuje hmotnosť 500mg, nie je možné podľa súdnej praxe považovať za obvykle jednorazovú dávku drogy, pričom v priebehu dokazovania nebolo preukázané, že by obžalovaný prechovával pre seba omamnú látku v množstve, ktoré zakladá trestnú zodpovednosť.

Pokiaľ ide o názor prokuratúry, že ani presné zistenie podielu marihuany v stope č. 2 by nemalo žiaden vplyv na právne posúdenie činu, pretože ostatné stopy obsahovali iba 356 mg konope, avšak vzhľadom na stanovisko NS SR sp.zn. Tpj 58/2017 by sa jednalo o trestný čin, pretože boli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty uvedené v osobitnej časti, tento názor nie je správny. Aplikácia spomenutého stanoviska na tento konkrétny prípad sa javí v rozpore s princípom právnej istoty, nakoľko

je v rozpore s predtým dlhodobo aplikovanou súdnou praxou. Ďalej poukazuje podrobne na obsah písomného stanoviska, ktoré bolo zaslali súdu prvého stupňa dňa 23.12.2017.

Na záver dodal, že ustálená hmotnosť 356 mg konope má v tomto prípade význam aj z hľadiska skúmania znakov uvedených vo všeobecnej časti Trestného zákona a to materiálneho korektívu. S prihliadnutím na všetky zistené ďalšie okolnosti, že obžalovaný nikdy predtým drogy neužíval, nie je od nich vôbec závislý, spáchal skutok vo veku blízkom veku mladistvých, nebol priestupkovo riešený, žije usporiadaným životom a svoje konania úprimne ľutuje, tieto všetky okolnosti vo svojom súhrne zásadným spôsobom vplyvajú na úvahy o závažnosti konania z hľadiska materiálnej stránky. V jeho prípade išlo o ojedinelý exces spôsobený nerozvážnosťou vzhľadom na jeho nízky vek a domnieva sa preto, že obžalovaný je učebnicovým príkladom konania, ktorého závažnosť je nepatrná a teda skutok nie je trestným činom. Vzhľadom na uvedené argumenty navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. Obžalovaný odkázal na záverečný návrh svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolaniu okresného prokurátora nie je možné vyhovieť.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Súdom prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto primeraným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správne mu záveru v otázke viny. Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu tak, aby umožnilo súdu prvého stupňa prijať jednoznačné závery. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu, odvolací súd nepovažuje za správne argumenty súdu prvého stupňa a za neúplné považuje aj právne úvahy, ktorými sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Uvedené zistenie je podkladom pre nahradenie nedostatku v postupe okresného súdu v rámci posúdenia veci odvolacím súdom, čo je premietnuté aj do odôvodnenia tohto rozhodnutia. Pokiaľ ide o dôvod oslobodenia aplikovaný súdom prvého stupňa, tento bol akceptovaný aj odvolacím súdom, avšak z iných dôvodov, ktoré sú konkretizované v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Obžalovaný L. O. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 06.12.2016 trestne stíhaný pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v úvode odôvodnenia tohto uznesenia.

Okresný súd vydal najskôr vo veci trestný rozkaz zo dňa 20.12.2016, ktorým uznal obžalovaného vinným zo žalovaného prečinu a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok.

Po podaní odporu obžalovaným bolo vo veci nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom súd prvého stupňa vypočul obžalovaného, svedkov W. B., Bc. W. O., Q. Y. N., B. W., znalca mjr. R.. F. Z. a prečítal listinné dôkazy.

Na podklade vykonaného dokazovania je možné ustáliť, že obžalovaný L. O. sa dňa 19.07.2015 približne o 01,50 hod nachádzal na N. ulici v Z. v motorovom vozidle značky N. B. spolu so svojimi kamarátmi Q. Y. N. a B. W.. Keď s vozidlom stáli na vyššie uvedenej ulici, priblížilo sa k nim policajné vozidlo v ktorom sa nachádzali W. B. a W. O.. Potom čo policajti prišli tesne k ich vozidlu, nasvietili si interiér bočnou lampou, pričom videli, že vo vozidle sú tri osoby a z vozidla zacítili zápach typický pre marihuanu. Vzhľadom na toto zistenie vzniklo podozrenie zo spáchania trestného činu, preto policajti najskôr osoby prítomné vo vozidle poučili v zmysle zákona a poučili ich aj o tom, že ak majú vo vozidle nejaké drogy alebo zbrane môžu ich dobrovoľne vydať. Obžalovaný, ako aj svedkovi prítomní vo vozidle zhodne uvádzajú, že v čase príchodu policajtov si chystali cigaretu z marihuany, ktorú vo vozidle prechovávali. Policajti si následne pýtali doklady od vozidla a zaujímalo ich aj čo presne sa vo vozidle nachádza. Potom čo bolo zjavné, že sa na zemi nachádza sušený rastlinný materiál, boli členovia posádky vozidla vyzvaní, aby sa z nich priznal ten, komu marihuana patrí.

Neskôr bol na miesto privolaný technik, ktorý všetko zadokumentoval a došlo k zaisteniu nájdeného sušeného rastlinného materiálu. Došlo k prehliadke vozidla a k zaisteniu stôp z miesta činu. Obžalovaný, ako aj jeho dvaja kamaráti svedkovia N. a W. vypovedajú v podstatných okolnostiach skutku v zásade zhodne. Trvajú na tom, že marihuanu mali pri sebe pre vlastnú potrebu.

Následne vykonaná expertíza Kriminalistického a expertízneho ústavu potvrdila, že stopy uvedené pod bodom 1, 2 až 4 vykazovali znaky sušeného konope, v jednom prípade so zmesou tabaku. Stopa č. 1 predstavovala sušené konope s hmotnosťou 115 mg, koncentráciou tetrahydrokanabinolu 19% hmotnostného a obsahom čistej látky 22 mg, stopa č. 2 bola zmesou konope a tabaku celkovej hmotnosti 322 mg s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 19% hmotnostného a obsahom čistej látky 34 mg, stopa č. 4 predstavovala sušené konope s hmotnosťou 241 mg, koncentráciou tetrahydrokanabinolu 19% hmotnostného a obsahom čistej látky 46 mg.

K podanému znaleckému posudku bol na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu vypočutý aj znalec mjr. R. F. Bolf, ktorý potvrdil, že v prípade stopy pod č. 2 nebola skúmaná samostatne hmotnosť sušeného konope a samostatne hmotnosť tabaku z dôvodu, že ide o fragmenty rastlín, ktoré je ťažké od seba oddeliť. Nevedel sa preto vyjadriť k celkovej hmotnosti sušeného konope spolu vo všetkých troch stopách, nakoľko nezistili hmotnosť tabaku v prípade stopy pod č. 2. Skúmaný materiál bol spotrebovaný rozpustením v organickom rozpúšťadle.

Z listinných dôkazov je potrebné poukázať na zápisnicu o vykonaní prehliadky vozidla z ktorej vyplýva, že v interiéri vozidla bol okrem iného nájdený zelený sušený rastlinný materiál voľne vysypaný na zemi a 1 ks zelenej šišky pod ručnou brzdou. Tieto veci boli označené ako stopy 1,2 a 4 a boli zaslané na chemickú analýzu.

Vykonaniu tohto úkonu predchádzalo vydanie príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov podľa § 101 ods. 1 Tr. poriadku, ktorý vydal poverený príslušník PZ SR so súhlasom prokurátora.

Po ustálení skutkového stavu tak, ako je popísaný v prvostupňovom rozhodnutí a v podstatných bodoch aj v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia, bolo potrebné pristúpiť k posúdeniu, či vykonané dôkazy umožňujú bez akýchkoľvek pochybností prijať záver, že obžalovaný L. O. sa dopustil konania, ktorým došlo k naplneniu obligatórnych znakov skutkovej podstaty prečinu nedovolennej výroby

omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa názoru odvolacieho súdu v procese dokazovania nevznikli žiadne pochybnosti pokiaľ ide o preukázanie priebehu skutku a nie je sporné ani to, že vo vozidle svedka N. bola na viacerých miestach nájdená sušená zelená rastlina rodu konope, ktorú zabezpečil a do vozidla priniesol práve obžalovaný so zámerom vyrobiť z tohto materiálu cigaretu. Práve vo fáze prípravy cigarety sa k vozidlu priblížila policajná hliadka. Čo sa týka priebehu zákroku policajtov, napriek námietkam zo strany obhajoby, ktoré boli prednesené v rámci dokazovania na súde prvého stupňa, je potrebné konštatovať, že postup zasahujúcich policajtov bol v súlade so zákonom. Potom, čo sa priblížili k vozidlu, ktoré čiastočne parkovalo na zelenej nespevnenej ploche, zacítili cez otvorené okno zápach typický pre marihuanu. Vzniklo teda podozrenie, že by sa v interiéri vozidla mohli nachádzať drogy, teda podozrenie zo spáchania trestného činu. V súlade s ustanovením § 101 ods. 1 Tr. poriadku vydal poverený príslušník policajného zboru so súhlasom prokurátora príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov. Následne došlo k vykonaniu prehliadky vozidla za prítomnosti kriminalistického technika a k zaisteniu stôp z miesta činu. Takto opísaný postup je podľa názoru krajského súdu v súlade so zákonom a nedostatky, na ktoré poukazovala obhajoba, ktoré spočívali v tom, že tento úkon bol nesprávne označený ako obhliadka vozidla, nemajú zásadný vplyv na posudzovanie zákonnosti tohto úkonu. Podstatným je, že na základe vizuálneho pozorovania vzniklo dôvodné podozrenie policajtov zo spáchania trestného činu, čím boli primárne splnené podmienky v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Nakoľko prehliadka iných priestorov a pozemkov je jedným zo zaisťovacích úkonov podľa štvrtej hlavy Trestného poriadku, je možné súhlasiť s názorom prokuratúry, že k začatiu trestného stíhania došlo v tomto prípade práve vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu v zmysle § 101 Tr. poriadku.

Zásadnou otázkou je aj podľa názoru odvolacieho súdu posúdenie, či zaistené množstvo drogy spĺňa kvalifikačné kritériá predpokladané v ustanovení § 135 ods. 1 Tr. zákona teda, či v prípade sušeného rastlinného materiálu, ktorý bol podrobený analýze kriminalistického a expertízneho ústavu, ide o množstvo zodpovedajúce jednej obvykle jednorazovej dávke drogy. Tak, ako to vyplýva z jednoznačných zistení, celková hmotnosť zaisteného materiálu bola spolu 678 mg a obsah čistej látky THC bol 102 mg. Súčasne treba pre úplnosť povedať, že materiál označený ako stopa č. 2 bol zmesou sušeného rastlinného materiálu rastlín rodu konope a tabaku, pričom je definitívne znalcami uzavreté, že tieto odlišné rastlinné zložky nie je možné od seba oddeliť a zistiť tak samostatne hmotnosť konope a tabaku. Tento moment bol rozhodujúcim pri úvahách súdu prvého stupňa, ktorý sa opieral o doterajšiu ustálenú súdnu prax pri posudzovaní minimálnej obvykle jednorazovej dávky drogy, keď dospel k záveru, že je možné s istotou konštatovať zaistenie konope s hmotnosťou 356 mg (stopa 1 a 4), avšak nie je možné zistiť aká hmotnosť konope je obsiahnutá v stope č. 2, ktorá bola zmesou konope a tabaku o hmotnosti 322 mg. Nebola podľa názoru okresného súdu s istotou ustálená hmotnosť 500 mg, ktorá mala byť podľa doterajšej praxe v prípade hmotnostného kritéria dolnou hranicou pri posudzovaní obvykle jednorazovej dávky drogy u rastlín rodu konope.

K vyššie uvedenej argumentácii okresného súdu je potrebné uviesť, že kombinácia hmotnostného kritéria pri súčasnom zohľadnení kvalitatívnej zložky (obsah čistej látky THC) bolo v doterajšej praxi v rámci súdov Bratislavského kraja určujúcou, pričom minimálna hmotnosť zaisteného materiálu bola stanovená na 500 mg s nevyhnutným minimálnym obsahom čistej látky THC s hmotnosťou 10 mg.

Prokuratúra však vo svojom odvolaní správne poukazuje na rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR 8/2017 prijaté dňa 29.11.2017 Tpj/58/2017, podľa ktorého prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie. Pri prečine podľa § 171 Tr. zákona je však vždy potrebné posudzovať aj materiálny korektív podľa kritérií § 10 ods. 2 Tr. zákona.

Vychádzajúc z uvedeného rozhodnutia NS SR je možné v posudzovanom prípade konštatovať, že celkové množstvo drogy nebolo presne ustálené a vieme na podklade vykonaného dokazovania prijať

iba záver, že sa pohybovalo v rozpätí od 356 mg do 678 mg, keďže nie je známy podiel hmotnosti tabaku v stope č. 2. Orientačne možno iba konštatovať, že vzhľadom na zistenú koncentráciu THC v materiáli s hmotnosťou 322 mg (stopa č. 2), ktorá bola 10,7% hmotnostných, nemohlo byť zastúpenie konope v tejto zmesi zanedbateľné. Jednoznačne je však možné prijať záver pokiaľ ide o zistený obsah účinnej látky, keďže tento bol ustálený hmotnosťou 102 mg. Napriek nižšej hmotnosti sušeného rastlinného materiálu je možné stotožniť sa s argumentmi prokuratúry a zdieľať jej názor, že zaistené množstvo drogy v tomto prípade dosahuje s prihliadnutím na zistené množstvo účinnej látky v celkovom množstve zaisteného materiálu hodnoty, ktoré sú spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a dosahuje teda hodnotu obvykle jednorazovej dávky drogy v zmysle § 135 ods. 1 Tr. zákona.

V rámci preskúmania veci na podklade odvolania prokurátora zameral ďalej krajský súd svoju pozornosť aj na skúmanie, či vzhľadom na okolnosti spáchania skutku, spôsob spáchania, jeho následky a mieru zavinenia obžalovaného je závažnosť spáchaného činu vyššia ako nepatrná.

Vychádzajúc z ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona v prípade prečinov zákon ustanovuje povinnosť skúmať závažnosť trestného činu, ktorá je jeho materiálnou stránkou. Závažnosť je zadaná ako taxatívny výpočet okolností potrebných na posúdenie vymedzenia prečinu. Ak posúdením týchto okolností dôjde súd k záveru, že závažnosť činu je nepatrná, nejde o prečin.

Rozhodujúcimi skutočnosťami, na podklade ktorých dospel odvolací súd k záveru, že konanie obžalovaného z hľadiska materiálneho nenaplnia závažnosť prečinu, sú predovšetkým dokazovaním preukázané okolnosti spáchania skutku. Vykonané dokazovanie umožňuje prijať záver, že prechovávanie drogy obžalovaným L. O. bolo v tomto prípade jednorazovým excesom, podmieneným nedostatočnou zrelosťou, zvedavosťou a snahou zaujať, pričom tieto črty sú vo všeobecnosti v tomto období vývoja u mladého človeka skôr bežným javom. Odvolací súd rovnako ako okresný súd nemal k dispozícii žiadne dôkazy smerujúce k záveru, že by bol obžalovaný konzumentom drog, práve naopak od začiatku svoju obranu stavia na tvrdení, že išlo iba o jednorazové zlyhanie a doposiaľ nemal s drogami žiadne skúsenosti. Toto tvrdenie bolo podložené aj lekárskeym potvrdením, nakoľko obžalovaný sa sám dobrovoľne podrobil vyšetreniu. Odborník v oblasti závislosti vo svojom náleze potvrdzuje, že obžalovaný sa zúčastnil pravidelných kontrol v Centre pre liečbu drogových závislostí v dňoch 26.09.2016, pričom lekárskeymi vyšetreniami nebola potvrdená žiadna závislosť od psychoaktívnych látok a jeho psychický stav je bez patologického nálezu.

V doterajšom živote obžalovaného celkovo nemožno konštatovať náznaky ani iných protiprávných aktivít, ide o človeka vo veku blízkom veku mladistvého, u ktorého ide o prvé prekročenie hraníc zákona. Vzhľadom na tieto zistenia, s prihliadnutím najmä na hraničné množstvo zaisteného rastlinného materiálu, je závažnosť konania obžalovaného nepatrná a nie je nevyhnutné uplatniť v tomto konkrétnom prípade trestnoprávnu represiu.

Opierajúc sa vyššie uvedené argumenty odvolací súd prijal záver, že nedošlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, keďže nie je splnená podmienka závažnosti konania z hľadiska materiálneho. Boli preto splnené podmienky pre oslobodenie obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, keďže skutok nie je trestným činom.

Vzhľadom na uvedené rozhodol krajský súd v súlade s ustanovením § 319 Tr. poriadku a odvolanie prokurátor ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.